

Budapest, 1900 dec. 30.

Özön tisztelt Uram!

Lekötelenző soraiért fogadjon
hálás köszönetemet.

Őszintén sajnáltuk, hogy
otthelünkön senkit sem talál-
tunk otthon, s örömmel né-
zünk a kilátásba helyezett lát-
ogatás elé. Talán mondanom
sem kell, hogy mindig kiváló
szerencsémnek fogom tartá-
ni, ha így Önt, kedves Uram, ^{vala} mint
kedves neje Ö Nagyságát, aki a
távol idegenből származó hozzánk,
szerény lakásomban megfizi-
telhetem.

Ami a grófúé ügyét illeti —
feltétlenül diskreció mellett —
arra kérem, hogy addig, míg a
dologról szóbelileg nem tár —

gyaltunk: ne méltóztassék a
festéshez hozzáfogni.

Különösen óvnom kell azon
úrtól, aki Önt felkereste, hacsak
igen nagy kellemetlenségekbe
belesodródni nem akar.

Ezen kémpes dolgokat kiváló
tiszteltem s barátságom öszin-
te jeléül érintettem s bátor-
kodom tisztelettel arra Révni,
hogy ez a Jolog köztünk maradjon
még abban az esetben
is, ha a Grófne előbb látogat-
ná meg, mintsem a szükséges
felvilágosításokat szóbelileg
megadhatom.

Hódolatomat s kércsókó-
mat jelentve kedves Neje Ön nap-
sága részén, a legboldogabb
új esztendőöt kívánja

igaz tisztelője

is kész hiva

Almasi Balogh Lóránd.